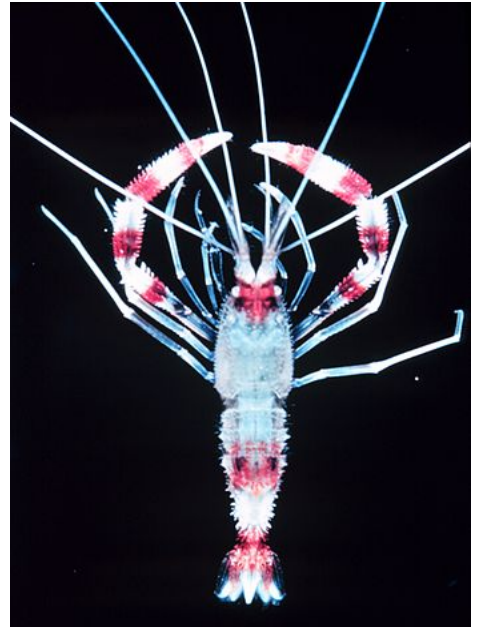

Osiřelá vývojová linie v evoluční teorii

napsal Brian Thomas, M.S. *

Zkameněliny vyprávějí pozoruhodné příběhy o dávno vymřelých živočích, ale pohled zblízka ukazuje, že tyto příběhy se mohou v případě jedné a té samé zkameněliny dosti odlišovat podle toho, jak ji který vědec interpretuje. Vypráví nově objevená zkamenělina členovce dva příběhy nebo jen jeden?

Americký tým paleontologů publikoval v časopise *Journal of Paleontology* nález nové zkameněliny členovce náležející ke vzácné skupině *stenopodideanů*.¹ Tito mořští členovci mají zvětšený třetí pár končetin na rozdíl třeba od krevet a humrů, kteří mají zvětšený první pár končetin. (viz obrázek). Zdroj obrázku: wikipedia.commons, autor: Dr. James P. McVey, NOAA Sea Grant Program, licence: volné dílo pro nekomerční využití).

Zkamenělina je natolik podobná současně žijícím *stenopodideanům*, že vědci neměli problém ji zařadit. Pozoruhodné je však její datování.

Podle částí zkamenělých stromů nalezených ve stejné vrstvě horniny vědecká zpráva datuje zástupce *stenopodideanů* do pensylvánského svrchního devonu. Děje se tak podle lístků vyhynulého stromu *Archaeopteris*, který slouží jako indexová (určovací) zkamenělina pro vstvy svrchního devonu a spodního karbonu.² Konvenční geologie datuje svrchní devonské horniny jako 360 milionů let staré.

Tento nový objev rozmetal starší tvrzení, že členovci rodu *Stenopodidea* vznikli v křídě a jsou tedy nanejvýš 100 milionů let staří. Jejich dřívější nejstarší zkameněliny totiž pochází z křídly a „překvapivě“ vypadají stejně jako současní *stenopodideané* i jejich devonský předek. Podle autorů článku v *Journal of Paleontology* zkamenělina z Pensylvánie rozšiřuje geologickou historii *Stenopodideanů* o dalších 260 milionů let.¹

Někteří evolucionisté označují tyto gigantické časové mezery – když se zkamenělina objeví v jedné vrstvě a pak v mnoha následujících vrstvách chybí, než se objeví zase – jako linie „duchů“ nebo též „osiřelé linie“.³ Takový přístup ale vyžaduje nepředstavitelně nepravděpodobný scénář: že jeden rod členovců přečkal 360 milionů let vývoje, přírodního výběru a mutací jaksí bez vývoje, mutací či nějaké výraznější změny vzhledu, kdežto z ryby se mezitím stal člověk.

Neexistuje pro případ *stenopodideanů* rozumější scénář? Jaké nálezy bychom očekávali, kdyby se odehrálo Stvoření a Biblická potopa? Zprvé, podle Bible, Bůh stvořil každého živočicha tak, aby se rozmnožoval podle svého pokolené. Nestvořil organismy tak, aby

mohly zplodit jiný živočišný druh, a to ani po mnoha generacích. V bezděčné shodě s tímto očekáváním autoři výše zmíněné studie píší: „Nález tohoto zástupce stenopodideanů příliš nepřispívá k našemu pochopení vývoje desetinožců, poskytuje však další důkaz, že devonští příslušníci desetinožců byli vysoce sofistikovaní (složití), což je v souladu s naším chápáním této skupiny živočichů.“¹

Jinými slovy se zdá, že stenopodideani a další desetinožci (např. humři) se objevily odnikud, bez nějakého evolučního předchůdce, byli již plně vybaveni a specializováni na svou úlohu v moři od svého nejstaršího zástupce a za 360 milionů let se nezměnili.⁴

Zadruhé, podle knihy Genesis, byla Země zničena celosvětovou potopou, která vytvořila většinu vrstev usazenin a zkamenělin, včetně těch mořských. Protože v reálném čase mohly uběhnout jen týdny nebo měsíce mezi uložením devonské a křídové vrstvy, není se čemu divit, že se devonští a křídoví stenopodideani vypadají prakticky stejně a neliší se nijak ani od současných druhů.

Je zřejmé, že rozdílné předpoklady mohou dramaticky změnit příběh, který budeme o zkamenělině stenopodideana vyprávět. Pokud budeme předpokládat miliony let, bez pomoci osiřelých linií „duchů“ se neobejdeme.

Odkazy

1. Jones, W.T. et al. 2014. The first Paleozoic stenopodidean from the Huntley Mountain Formation (Devonian-Carboniferous) north-central Pennsylvania. *Journal of Paleontology*. 88(6): 1251-1256.
2. Přestože se datování pomocí indexových zkamenělin zdá na první pohled rozumné, nové objevy zkamenělin jej v lepších případech prezentují jako mírně usměvavé, v horším jako vyloženě scestné. Datování pomocí indexových zkamenělin se nazývá „biostratigrafie“. Předpokládá, že určitý organismus žil jen v určité době v minulosti v rozsahu tolika a tolika milionů let. Pokud se v nějaké vrstvě pak najde zkamenělina tohoto organismu, znamená to, že tato vrstva je tolik a tolik milionů let stará a tečka. Ovšem pokud živočich žil i někdy mimo toto námi přiřazené období, dostáváme se do problémů. Protože prakticky nikdy nemáme jistotu – jak dokazuje případ stenopodideana, neměla by být biostratigrafie používána jako datovací metoda. Podle stenopodideana mohla být vrstva klidně označena jako křídová, kdyby v ní nebyly nalezeny lístky kapradiny *Archeaoteris*.
3. Sherwin, F. 2010. The Strange Metaphysical World of Evolution. *Acts & Facts*. 39 (12): 16.
4. Odborný atlas larev členovců (*Atlas of Crustacean Larvae*) mimoděk potvrzuje tento nedostatek evoluční historie a nevědomky tak naznačuje koncept stvoření, když píše: „Stenopodideani jsou dlouho předmětem zájmu vědců zabývajících se desetinožci a jejich vztah k desetinožcům je nejistý, částečně i proto, že jejich larvy se vyvíjejí v dospělce jinými způsoby.“ Goy, J.W. 2014. "Stenopodidea." In Martin, J.W., J. Olesen, and J.T. Hoeg, Eds. *Atlas of Crustacean Larvae*. Baltimore, MD: Johns Hopkins University Press, 245.

* Mr. Thomas je vědeckým autorem Institutu pro Výzkum stvoření (Institute for Creation Research.).